

[Voigt]

Voigt (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt artiklen i Morgenposten den 23. april 1978 på side 6 under overskriften »Lovlige knallerter ulovlige efter ny målemetode« er at betragte som fup eller fakta, samt oplyse de nøjagtige specifikationer for tilladte hastighedstolerancer efter de nye typegodkendelser, og fra hvilket tidspunkt tolerancerne skal være retningsgivende for politiets arbejde med det nye rulende måleudstyr, som der med rette udtrykkes forundring over i artiklen, og som folketingets retsudvalg givet også vil finde ejendommeligt, hvis det viser sig at være fakta?« (Spm. nr. 699).

Besvarelse (8/5 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

For så vidt angår »gamle« knallerter, dvs. knallerter, der er godkendt efter de hidtidige regler og udleveret fra indehaveren af godkendelsen inden 1. oktober 1979, er det en betingelse for strafbart forhold, at der er foretaget ulovlige konstruktive ændringer ved motoren. For disse knallerter vedkommende vil tiltale alene blive rejst, hvis sådanne konstruktive ændringer er konstateret, hvilket ikke kan ske alene ved en undersøgelse af knallertens hastighed.

Med hensyn til knallerter, der er omfattet af den nye standardtypegodkendelsesordning, foregår der i øjeblikket drøftelser mellem justitsministeriet, politimyndighederne og rigsadvokaten om, på hvilket grundlag tiltale kan rejses for kørsel på knallerter, der findes ulovlige. Når disse drøftelser er afsluttet, vil der blive udsendt nærmere retningslinier for tiltalerejsning.

Ved standardtypegodkendelse af knallerter tolereres en maksimalhastighed på 31,5 km i timen ved kørsel på vandret vej. Ved indleveringen til godkendelse skal knallerten være tilkørt, hvilket den anses for at være, når den har kørt 2.000 km. Ved efterfølgende kontrol af knallerten tolereres en hastighed på 33 km i timen ved kørsel på vandret vej. Hvis en standardtypegodkendt knallert senere findes at kunne fremføres med en hastighed på mere end 33 km i timen, vil standardtypegodkendelsen blive tilbagekaldt.

De ovennævnte tolerancegrænser fremgår af justitsministeriets meddelelse nr. 1363 af

19. august 1977 om standardtypegodkendelse af knallerter.

Til orientering vedlægges et eksemplar af meddelelsen.*)

*) Ikke optrykt her.

Til *udenrigsministeren (25/4 78)* af:

Jørgen Junior (FP):

Hvor stort et beløb vil regeringen foreslå som dansk støtte i 1979 til de såkaldte frihedsbevægelser i det sydlige Afrika?«

(Spm. nr. 702).

Begrundelse.

På et møde i Århus med 12 tilhørere meddelte minister Lise Østergaard, at den danske regering vil øge bistanden til afrikanske såkaldte befrielsesbevægelser. Begrundelsen for den danske støtte er åbenbart, at regeringen fastholder ønsket om størst mulig kaos i det sydlige Afrika. Selv regeringsbladet Aktuelt har i en leder 14. april advaret mod den blåøjetthed, regeringens politik er udtryk for.

Minister Lise Østergaard – og med hende muligvis resten af regeringen – påvirkes åbenbart ikke af, at der er tale om støtte til folk, der ifølge egne udtalelser ønsker at oprette en udemokratisk etpartistat i stil med marxistregimerne i Angola og Moçambique.

En ting er, at Danmark ikke vil støtte den fredelige samarbejdsaftale mellem sorte og hvide i Rhodesia og tage konsekvensen heraf ved at anerkende det nye styre. En anden ting er, at vi fortsat – og åbenbart i forøget omfang – direkte vil benytte danske skatteborgermidler til at bidrage til en optræning af den konflikt, der tydeligere og tydeligere styres fra Moskva med det bestemte formål at få magten over det sydlige Afrika. Hertil bruges som bekendt cubanske tropper, lokale marxistmarionetter og i 1979 åbenbart – i al vor vidunderlige danske tåbelighed – endnu flere midler, end vi i 1978 har bortkastet til formålet.

Der henvises i øvrigt til Jyllands-Posten for den 24. april 1978.

Besvarelse (2/5 78):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Spørgsmålet vedrører en bevilling på finansloven – den særlige bevilling til humani-